

Cartea lui Daniel — Numărul o sută șaptezeci și șapte

Sigilarea celor 144.000: perspective din viziunea lui Daniel și simbolismul profetic

Jeff Pippenger
2024-04-07

Դանիելը տասներորդ գլխում երեք անգամ հայում ստացավ. առաջին և վերջին անգամ Գարրիելից, իսկ միջին հայումը՝ Քրիստոսից: Հենց միջին հայման ժամանակ էր, որ Դանիելը առավել սուր կերպով զգաց իր ապականվածությունը, որովհետև նշարտության միջին ճանապարհային նշանը ներկայացնում է ապստամբությունը: Երկրորդ անգամ Դանիելին հպվեց Միքայելը, որովհետև Նա իջել էր քսանմեկ օրվա վերջում:

La sfârșitul celor trei zile și jumătate simbolice, în care cei doi martori din capitolul unsprezece al Apocalipsei zac morți în uliță, un glas îi înviază pe cei doi martori. Acesta este glasul arhanghelului care înviază. Coborârea lui Mihail din capitolul zece al lui Daniel, în ziua a douăzeci și doua, se aliniază cu învierea celor doi martori în 2023. În timp ce cei doi martori zăceau morți în uliță, lui Ezechiel i-au fost arătate oasele lor risipite și a fost întrebat dacă socotea că acele oase uscate și moarte din vale ar putea fi înviate, iar tot ce a răspuns Ezechiel a fost: „Doamne, Tu știi.”

Tad Jhezcíelovi bylo přikázáno, aby prorokoval kostem; učinil tak, a když tak učinil, spojily se dohromady, avšak stále ještě nebyly živé. Jhezcíelovo první proroctví spočívalo ve shromáždění kostí, avšak k tomu, aby ty kosti vstaly z mrtvých jako vojsko, bylo zapotřebí druhého proroctví. Druhé Jhezcíelovo proroctví bylo proroctvím třetího běda, znázorněného čtyřmi větry, které přivedly kosti k životu. První Adam byl stvořen dokonalý, avšak poté zhřešil a přenesl smrt na veškeré své potomstvo. Vzkříšení mrtvých kostí u Jhezcíela je obdobou stvoření Adama v jeho dokonalosti, neboť Adam byl nejprve utvořen a potom do něho Hospodin vdechl dech života.

Aceasta nu înseamnă că cei doi martori primesc trupuri gloriificate atunci când sunt readuși la viață, căci aceasta nu are loc decât la a doua venire, însă învierea lor este paralelă cu vedenia lui Daniel despre vedenia cauzativă „marah”, când ei sunt schimbați după chipul pe care atunci îl privesc. Puțin câte puțin, procesul sigilării este expus cu foarte mare grijă de mărturia profetică.

În capitolul unsprezece din Apocalipsa, „după trei zile și jumătate, duhul de viață de la Dumnezeu a intrat” în cei doi martori, „și ei” apoi „au stat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut”, și atunci a fost „un glas puternic din cer, zicându-le: Suiți-vă aici. Și s-au suit la cer într-un nor; și vrăjmașii lor i-au privit.”

Mai întâi, Duhul a intrat în ei, apoi au stat în picioare, iar când au stat, frica a căzut asupra vrăjmașilor lor, care mai înainte se bucuraseră de moartea lor. Apoi un glas îi cheamă sus, iar vrăjmașii lor sunt martori la acest eveniment. La Ezechiel, ei sunt mai întâi identificați ca împraștiați și morți în vale, apoi este rostită o prorocie care îi adună laolaltă, iar apoi a doua

ᄒᄒᄒᄒ ᄒᄒᄒᄒ ᄒᄒᄒᄒ.

La 18 iulie 2020, poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă a fost risipit și a intrat în timpul de zăbovire al parabolei. Istoria sigilării a fost ilustrată în istoria de la 22 octombrie 1844 până la răzvrătirea din 1863. Linia de istorie reprezentată acolo se suprapune peste perioada de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală, dar se suprapune, de asemenea, și peste istoria de la 18 iulie 2020 până la legea duminicală. Acest fenomen profetic se întemeiază pe faptul că simbolurile au mai mult decât o singură semnificație, iar semnificația trebuie să fie determinată de contextul în care sunt aplicate.

Când luăm în considerare venirea și lucrarea oricărui dintre cei trei îngeri, ele sunt guvernate de aceeași succesiune de evenimente. Ei sosesc în momentul în care predicția asociată cu ei este desigilată. Acea predicție este structurată pe trei pași: venirea ei, împuternicirea ei și ușa închisă de la sfârșitul ei. Există și alte repere de-a lungul istoriei, însă cele trei repere de încercare din istoria venirii oricărui dintre cei trei îngeri încep cu primul reper, în care o profeție este desigilată. Solia care este desigilată este împuternicită printr-o confirmare, iar acea confirmare și împuternicire îi pune apoi la probă pe bărbații și femeile acelei istorii. Încheierea istoriei produce un test decisiv care demonstrează dacă aceia care stau la cea de-a treia probă sunt înțelepți sau nechibzuți.

Katika historia ya Septemba 11, 2001 hadi sheria ya Jumapili, unaweza kutambua malaika watatu. Wa kwanza aliwasili mnamo Septemba 11, 2001, wa pili aliwasili mnamo Julai 18, 2020, na wa tatu anawasili katika sheria ya Jumapili iliyo karibu kuja (kipimo cha litmusi). Oktoba 22, 1844 inalingana na Septemba 11, 2001, na 1856 inalingana na Julai 18, 2020, na 1863 inalingana na sheria ya Jumapili. Hivyo basi, Oktoba 22, 1844 hadi 1863 pia inalingana na Julai 18, 2020, hadi sheria ya Jumapili, kwa kuwa Julai 18 ulikuwa kuwasili kwa malaika wa pili wa historia ya kutiwa muhuri. Historia ifuatayo bado inatambuliwa kwa usahihi kuwa ni alama za njia za malaika yeyote tu.

La 18 iulie 2020, a fost dezpecetluit un adevăr menit să pună la probă acea generație. Al doilea pas din acea istorie este momentul în care cei doi martori sunt înviați. Atunci ei sunt puși la probă dacă vor primi lumina descoperită atunci, lucru care are loc acum. Apoi, la legea duminicală (testul de turnesol), se va descoperi cine este și cine nu este o fecioară înțeleaptă. Când privim această istorie pur și simplu ca structura unui singur înger și apoi suprapunem perioada de la 22 octombrie 1844 până la răzvrătirea din 1863 peste istoria de la 18 iulie 2020 până la legea duminicală, constatăm că, în 1849, Sora White a arătat că Domnul Își întinsese din nou mâna pentru a strânge rămășița poporului Său.

Od 22 octombrie 1844 până în 1849, poporul lui Dumnezeu fusese împrăștiat. În 1850, ei au realizat a doua dintre cele două tabele ale lui Habacuc. În ianuarie 1851, făceau reclamă noii diagrame în Review. Poporul lui Dumnezeu era împrăștiat, iar al treilea înger a sosit cu lumină. Apoi Dumnezeu a început să-i adune din nou, iar apoi le-a oferit o reprezentare vizuală a mesajului pe care trebuiau să-l proclame, așa cum făcuse în 1842. Lumina care a venit la 22 octombrie 1844 a fost o sporire a cunoștinței și a continuat, sub îndrumarea Sa, să se dezvolte, iar în 1856 a fost prezentată piatra de încheiere a acelei lumini. Lumina aceea era asupra „celor șapte vremi”, care a

fost prima lumină recunoscută de William Miller și care a fost reprezentată ca una dintre profețiile care s-au împlinit la 22 octombrie 1844.

Lumina „celor șapte vremi”, din 1856, a fost atât încheierea sporirii cunoștinței date lui Miller, solul primului înger, cât și lumina de încheiere a celui de-al treilea înger, care fusese dată la 22 octombrie 1844. Respingerea luminii în 1856 a fost atât o respingere a sporirii cunoștinței care fusese desigilată în 1798, cât și a sporirii cunoștinței care fusese desigilată la 22 octombrie 1844, și ea a fost respinsă de aceia care atunci și acolo au trecut din experiența Filadelfiei în experiența Laodiceei. Răzvrătirea din 1863 a fost a treia și piatra de încercare, care a fost demonstrată printr-o diagramă contrafăcută ce a îndepărtat lumina „celor șapte vremi”.

Prima dezamăgire, din 19 aprilie 1844, a fost adusă asupra mișcării filadelfiene a primului înger prin faptul că Dumnezeu Și-a ținut mâna peste o greșeală din unele dintre calculele de pe harta pionierilor din 1843. Prima dezamăgire, din 18 iulie 2020, a fost adusă asupra mișcării laodiceene a celui de-al treilea înger de către oameni, prin ignorarea faptului că, la 22 octombrie 1844, Hristos Își ridicase mâna spre cer și jurase că vreme nu va mai fi. La 18 iulie 2020, a fost desigilată o solie care trebuia să pună la probă această generație de fecioare. Așa cum în 1850, Domnul, în 2023, Și-a întins mâna a doua oară ca să adune laolaltă oasele moarte ale lui Ezechiel, care zăcuseră moarte în uliță din 18 iulie 2020. Până în 1851, a existat o nouă reprezentare vizuală a soliei, care a fost o împlinire a profeției din capitolul doi al lui Habacuc, identificând astfel faptul că, după 2023, Domnul va avea un nou steag viu de înălțat, care este prefigurat de cele două table ale lui Habacuc.

Cele două table ale lui Habacuc au fost prefigurate de cele două table ale celor Zece Porunci și, de asemenea, de cele două pâini legănate din sărbătoarea Cincizecimii. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt identificați ca o jertfă de pârgă și ei sunt aceia din Maleahi care reprezintă darul „ca în zilele de odinioară, ca în anii de demult”. Ei sunt înălțați ca o jertfă legănată pe care o va vedea întreaga lume.

Deșteptarea celor o sută patruzeci și patru de mii începe odată cu strângerea laolaltă, iar această strângere este împlinită prin Cuvântul lui Dumnezeu, căci oasele moarte din Ezechiel sunt adunate prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, în timp ce ele sunt încă moarte. Ezechiel reprezintă instrumentul omenesc care proclamă solia ce adună oasele, atunci când Domnul Își întinde mâna a doua oară ca să-Și adune rămășița. Isaia, Ieremia, Daniel, Ioan și Ezechiel identifică toți elementul omenesc care transmite solia divină către oasele uscate și moarte.

Odată ce oasele sunt adunate, Domnul descoperă sporirea cunoștinței care este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă, iar această cunoștință este reprezentată prin „acea parte a profeției lui Daniel care se referă la zilele de pe urmă”. În a doua profeție a lui Ezechiel, lumina care este desigilată este a treia nenorocire, care este solia vântului de răsărit ce suflă viață în oase și le face, în mod causal, să stea în picioare ca o oștire puternică. Lumina care îi este descoperită lui Daniel este lumina reprezentată prin împăratul de la miazănoapte din capitolul unsprezece. Împreună, Ezechiel și Daniel reprezintă „acea parte a profeției lui Daniel care se referă la zilele de pe urmă”, care este vestea vântului (de răsărit) și a împăratului (de la miazănoapte).

Dar vești de la răsărit și de la miazănoapte îl vor tulbura; de aceea va ieși cu mare mânie ca să nimicească și să prăpădească pe mulți. Daniel 11:44.

În 1856, Domnul Și-a propus să încheie lucrarea Sa de pecetluire a poporului Său, dar ei s-au răzvrătit. Solia pe care intenționa să o folosească pentru a-i scoate din starea lor laodiceană era „șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Când Domnul a început să-Și adune poporul în iulie 2023, le-a prezentat încă o dată solia despre „șapte vremi” și, printre altele, a arătat că în Ziua antitipică a Ispășirii trebuia să răsune trâmbița Jubileului, care este și momentul când trebuia să răsune și a șaptea trâmbiță. Trâmbița Jubileului este un simbol al „șapte vremi”, iar a șaptea trâmbiță este al treilea vai. Când Mihail a coborât în capitolul zece din Daniel, Daniel îi reprezenta pe aceia care dobândesc experiența acelor care rostesc rugăciunea din Leviticul douăzeci și șase și pe aceia care caută să înțeleagă taina profetică din capitolul doi din Daniel.

Daniel reprezintă pe aceia care au fost adunați prin glasul lui Dumnezeu și apoi stau în picioare, întăriți să proclame solia răsăritului și a miazănoaptei. Ei proclamă acea solie până la legea duminicală care va veni în curând. Procesul ridicării acelei oștiri este un subiect profetic foarte detaliat, iar momentul în care dumnezeirea începe să fie unită cu omenirea, în împlinire odată cu sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, a început în istoria reprezentată în versetul unsprezece din Daniel unsprezece. Istoria reprezentată de la versetul unu din Daniel unsprezece până la versetul șaisprezece umple istoria ascunsă a versetului patruzeci, adică „acea parte a profeției lui Daniel privitoare la zilele din urmă.”

Pe măsură ce începem să analizăm versetele treisprezece până la cincisprezece din Daniel unsprezece, care s-au împlinit mai întâi în bătălia de la Panium, în anul 200 î.Hr., este esențial să înțelegem însemnătatea acestor versete. Panium este al treilea dintre trei războaie prin interpuși. Prima bătălie s-a încheiat cu victoria papalității și a armatei sale prin interpuși, Statele Unite, în 1989. Următoarea bătălie, reprezentată de versetele unsprezece și doisprezece, care s-a împlinit prin bătălia de la Rafia, îl va vedea pe împăratul de la miazăzi (Rusia) înfrângându-l pe împăratul de la miazănoapte și armata sa prin interpuși în Ucraina. A treia bătălie va fi asemenea celei dintâi, papalitatea (împăratul de la miazănoapte) biruind Comunismul (Națiunile Unite), cu armata sa prin interpuși (Statele Unite). Însă al treilea război prin interpuși, care este bătălia de la Panium, va declanșa și Al Treilea Război Mondial.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Așa cum mecanismele asemenea roților se aflau sub îndrumarea mâinii de sub aripile heruvimilor, tot astfel jocul complicat al evenimentelor omenești se află sub control divin. În mijlocul luptei și al tumultului națiunilor, Cel ce șade deasupra heruvimilor călăuzește încă treburile pământului.”

„Historia narodów, które kolejno zajmowały wyznaczone im czas i miejsce, nieświadomie dając świadectwo prawdzie, której znaczenia same nie pojmowały, przemawia do nas. Każdemu narodowi i każdemu człowiekowi współczesności Bóg wyznaczył miejsce w swoim wielkim planie. Dzisiaj ludzie i narody są mierzeni pionem w ręku Tego, który się nie myli. Wszyscy przez własny wybór rozstrzygają o swoim przeznaczeniu, a Bóg wszystkim kieruje,

aby doprowadzić do wypełnienia swoich zamierzeń.”

“Istoria pe care marele EU SUNT a trasat-o în Cuvântul Său, unind verigă după verigă în lanțul profetic, din veșnicia trecutului până în veșnicia viitorului, ne spune unde ne aflăm astăzi în succesiunea veacurilor și ce se poate aștepta în timpul ce va veni. Tot ceea ce profeția a prezis că avea să se împlinească, până în timpul de față, a fost consemnat pe paginile istoriei, iar noi putem fi încredințați că tot ceea ce urmează încă să vină se va împlini în ordinea sa.”

„Nimicirea finală a tuturor stăpânilor pământești este prevestită limpede în cuvântul adevărului. În profeția rostită atunci când hotărârea lui Dumnezeu a fost pronunțată asupra ultimului împărat al lui Israel este dat următorul mesaj:

„Așa zice Domnul Dumnezeu: Scoate mitra și ridică coroana: ... înalță pe cel smerit și smerește pe cel înalt. O voi răsturna, răsturna, răsturna; și nu va mai fi, până va veni Acela căruia I se cuvine de drept; și I-o voi da.” Ezechiel 21:26, 27.

„Coroana îndepărtată de la Israel a trecut succesiv la împărățiile Babilonului, Medo-Persiei, Greciei și Romei. Dumnezeu spune: «Nu va mai fi, până va veni Acela căruia I se cuvine de drept; și I-o voi da Lui.»”

„Czas ten jest bliski. Dziś znaki czasu oznajmiają, że stoimy na progu wielkich i uroczystych wydarzeń. Wszystko w naszym świecie znajduje się w poruszeniu. Na naszych oczach wypełnia się prorocтво Zbawiciela o wydarzeniach, które mają poprzedzić Jego przyjście: „Usłyszycie o wojnach i wieściach wojennych.... Powstanie bowiem naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu; i będą głody, zarazy oraz trzęsienia ziemi w różnych miejscach.” Mateusza 24:6, 7.

„Prezentul este un timp de interes copleșitor pentru toți cei vii. Conducători și oameni de stat, bărbați care ocupă poziții de încredere și autoritate, bărbați și femei cu gândire profundă din toate clasele, își au atenția îndreptată asupra evenimentelor care au loc în jurul nostru. Ei urmăresc relațiile încordate și neliniștite care există între națiuni. Ei observă intensitatea care pune stăpânire pe fiecare element pământesc și recunosc că ceva mare și hotărâtor este pe punctul de a avea loc — că lumea se află în pragul unei crize uluitoare.”

„Acum îngerii țin în frâu vânturile vrajbei, ca să nu sufle până când lumea va fi avertizată cu privire la pieirea ei care vine; dar se adună o furtună, gata să izbucnească asupra pământului; iar când Dumnezeu le va porunci îngerilor Săi să dea drumul vânturilor, va fi un asemenea tablou de luptă cum niciun condei nu poate zugrăvi.

„Biblia și numai Biblia oferă o înțelegere corectă a acestor lucruri. Aici sunt descoperite marile scene finale din istoria lumii noastre, evenimente care deja își aruncă umbrele înainte, iar sunetul apropierei lor face pământul să tremure și inimile oamenilor să li se topească de frică.

„«Iată, Domnul deșartă pământul și-l pustiește, îl răstoarnă și împrăștie pe locuitorii lui.... Ei au călcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt legământul cel veșnic. De aceea, blestemul a mistuit pământul și locuitorii lui sunt pustiiți.... Veselia timpanelor încetează, zgomotul celor ce se bucură se sfârșește, bucuria harpei încetează.» Isaia 24:1-18.

„Vai de ziua aceea! Căci ziua Domnului este aproape și va veni ca o nimicire de la Cel Atotputernic... Sămânța a putrezit sub bulgării ei, grânarele au fost pustiite, hambarele au fost dărâmate, căci grâul s-a uscat. Cum gem dobitoacele! Cirezile de vite sunt în nedumerire, pentru că nu au pășune; da, turmele de oi sunt pustiite.” „Vița este uscată și smochinul se veștejește; rodiul, și palmierul de asemenea, și mărul, chiar toți pomii de pe câmp, s-au uscat, pentru că bucuria s-a veștejit de la fiii oamenilor.” Ioel 1:15–18, 12.

„Inima îmi este zdrobită de durere; ... nu pot să tac, căci ai auzit, suflete al meu, sunetul trâmbiței, alarma războiului. Prăpăd peste prăpăd se vestește; căci toată țara este pustiită.”

„Am privit pământul și, iată, era pustiu și gol; am privit cerurile și ele nu aveau lumină. Am privit munții și, iată, se cutremurau, și toate dealurile se clătinau ușor. Am privit și, iată, nu era niciun om, și toate păsările cerului fugiseră. Am privit și, iată, locul roditor era un pustiu, și toate cetățile lui erau dărâmate.” Ieremia 4:19, 20, 23–26.

„Vai! Căci ziua aceea este mare, astfel încât niciuna nu este ca ea: este chiar vremea strâmtorării lui Iacov; dar el va fi izbăvit din ea.” Ieremia 30:7. Educație, 178–181.